

Thấp Thoáng Xuân Xưa

Ngoảnh nhìn lại một khung trời yêu dấu
Từng cách gần hơn mấy chục năm qua
Kỷ niệm xanh phương trời cũ nhạt nhòa
Nghe thương nhớ đã trôi vào năm tháng

Trời vào xuân khiến cõi lòng thấp thoáng
Tuổi thanh xuân vừa theo cánh chim trời
Như vô thường đang mọc nhánh trong tôi
Chiều hấp hối trời buông màn bóng nắng

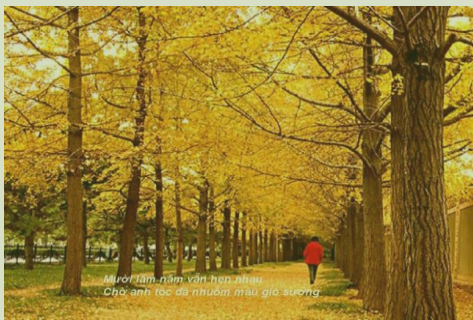

Lòng chung thủy đẹp như trang giấy trắng
Cho những người vẽ hạnh phúc tương lai
Bóng người xưa nguyên vẹn nét trang đài
Tình ngần cách như chìm trong điệu vơi

Đời nghiêng lại lòng ngập ngừng chờ đợi
Gió đang chiều nên vẫn muốn tung bay
Trông ngoài kia thấy lạnh nổi quan hoài
Sầu lữ thứ vương theo màn sương lạnh

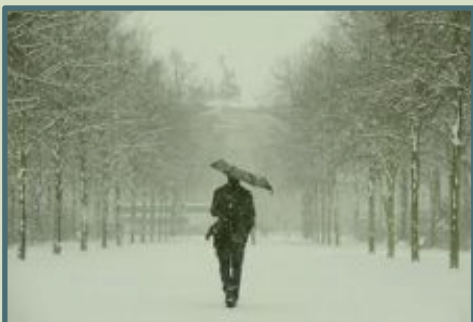

Nỗi nhớ nhung vẫn bên lòng canh cánh
Biết sao đời buông bỏ được buồn vui
Bao nhớ thương đang cào nát tim tôi
Đang ngập trĩ trong ngoài thân rã mục

Nghe đâu đây tiếng lòng xưa thỏn thức
Vọng bên chiều yêu dấu khuất xa trông
Niềm ước mong mây bắc nhịp cầu vòng
Nguyện tìm lại những ngày xưa thân ái

Đời tha hương đã nghìn trùng quan tái
Chạnh niềm riêng nghe lắng đọng tâm tư
Những buồn vui sướng khổ, và, hình như
Đang vây khốn giữa muôn trùng sóng gió

Mong ngày về thăm quê hương tuổi nhỏ
Cho không còn mẹ mỗi mắt ngóng trông
Sao dường như lời nguyện vẫn theo lòng
Nghe thỏn thức giữa muôn trùng cách biệt !

Trần Đan Hà